

DOMINGO 1 CORESMA Ciclo A

PRIMEIRA Xen 2, 7-9; 3, 1-7

Creación e pecado dos primeiros pais

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DA XÉNESE

O Señor Deus formou un home do po da terra, soprólle no nariz o alento da vida e tornouse o home persoa viva.

O Señor Deus plantou un xardín en Edén, cara a oriente, e puxo nel ao home que formara. Fixo xermolar da terra árbores fermosas para a vista e boas para comer, e entre elas a árbore da vida e a árbore do coñecemento do ben e do mal.

A serpe era o máis artoiro de todos os animais que o Señor Deus fixera. Díxolle á muller: -"Conque Deus vos prohibiu comer do froito das árbores do xardín?"

A muller respondeulle: -"Podemos comer do froito das árbores todas do xardín. Soamente da árbore de alá no fondo nos mandou Deus: Non comades dela nin a toquedes, non sexa que morrades".

A serpe insistiu: -"De ningunha maneira morreredes. É que Deus sabe ben que o día en que comades dela, se vos abrirán os ollos e seredes coma Deus, sabores do ben e do mal".

A muller reparou que o froito da árbore era saboroso, atraente, e bo para adquirir entendemento. E coa mesma colleu do froito e comeu; logo deulle ao seu home, e tamén el comeu.

Entón abríronselle os ollos aos dous e decatáronse de que estaban espidos. Entrelazaron follas de figueira e cinguíronse con elas.

SALMO RESP. Sal 50, 3-4. 5-6a. 12-13. 14 e 17

R/ (cf 3a): *Apiádate, Señor, porque pecamos*

Apiádate de min, meu Deus, pola túa bondade,
pola túa misericordia, borra o meu pecado;
lávame ben da miña iniquidade,
límpame da miña culpa.

Eu recoñezo o meu pecado
e teño sempre presente a miña culpa.
Contra ti, contra ti mesmo, eu pequei

Crea, Deus, en min un corazón puro,
renóvame por dentro cun espírito firme.
Non me botes da túa presenza
e non tires de min o teu santo espírito.

Devólveme a alegría da túa salvación,
sostenme co espírito xeneroso.
Abre, Señor, os meus labios,
e a miña lingua pregoará a túa louvanza.

SEGUNDA Rm 5, 12-19 (longa)
Onde abundou o pecado, sobreabundou a graza

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS ROMANOS

Irmáns e irmás:

O pecado entrou no mundo por un home só, pero como polo pecado entrou a morte, a morte pasou a todos os homes e, en consecuencia, todos quedaron incurso no pecado. Porque, de feito, antes da Lei había pecado no mundo; anque o pecado non se ten en conta cando non hai Lei; a pesar diso, a morte dominou desde Adán ata Moisés, mesmo sobre aqueles que non pecaron cunha transgresión semellante á de Adán. E Adán é unha figura arquetípica daquel que está para vir.

Pero de ningún modo hai comparanza entre o delito e o don. Porque, se polo delito dun morreron todos os demais, moito máis polo favor dun home, Xesús Cristo, a graza e o don de Deus rebordaron sobre todos. Nin pasou co don o mesmo que coas consecuencias do pecado dun único home: porque o xuízo, partindo dunha soa transgresión, rematou en condena; en troques, o don, partindo de tantos delitos, rematou en absolución. Se, logo, pola transgresión dun home reinou a morte, e por culpa dun só, ¡canto máis os que recibiron a abundancia da graza e do don da benevolencia reinarán na vida por medio dese un que é Xesús Cristo!

Por tanto, como pola transgresión dun só veu a condenación sobre todos os homes, así tamén pola xustificación doutro só vén para todos os homes a xustificación que dá a vida. Como a desobediencia dun único home volveu pecadores a todos os homes, así tamén a obediencia dun só volveu xustos a todos.

SEGUNDA Rm 5, 12. 17-19 (breve)
Onde abundou o pecado, sobreabundou a graza

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO ÓS ROMANOS

Irmáns e irmás:

O pecado entrou no mundo por un home só, pero como polo pecado entrou a morte, a morte pasou a todos os homes e, en consecuencia, todos quedaron incurso no pecado. Se, logo, pola transgresión dun home reinou a morte, e por culpa dun só, ¡canto máis os que recibiron a abundancia da graza e do don da benevolencia reinarán na vida por medio dese un que é Xesús Cristo!

Por tanto, como pola transgresión dun só veu a condenación sobre todos os homes, así tamén pola xustificación doutro só vén para todos os homes a xustificación que dá a vida. Como a desobediencia dun único home volveu pecadores a todos os homes, así tamén a obediencia dun só volveu xustos a todos.

DOMINGO 1 CORESMA Ciclo A

EVANXEO Mt 4, 1-11

Xesús xaxúa corenta días e afronta a tentación

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

O Espírito conduciu a Xesús ao deserto, para que Satán o tentase. Despois de xaxuar corenta días e corenta noites, acabou por ter fame. O tentador, achegándose a el, díxolle:

- Se es Fillo de Deus, manda que estas pedras se convertan en pan.

Pero el respondeu:

- Está escrito: Non soamente de pan vive o home, senón de toda palabra saída da boca de Deus.

Levouno logo o Satán á cidade santa, e púxoo na atalaia do templo, dicíndolle:

- Se es o Fillo de Deus, bótate de aquí embaixo, que está escrito: Mandará os seus anxos para que te coiden e te leven nas súas mans; e os teus pés non se mancarán nas pedras.

Xesús respondeu:

- Tamén está escrito: Non tentarás ao Señor, o teu Deus.

Pero aínda o levou o Satán a un monte moi alto e, mostrándolle os reinos todos do mundo enteiro, cheos de esplendor, díxolle:

- Heiche dar todo isto se te prostras e me adoras.

Entón replicoulle Xesús:

- Arreda, Satanás, porque está escrito: Só ao Señor, o teu Deus, adorarás, e só a El darás culto.

Deixouno o Satán, e achegáronse os anxos para o serviren.